

[Jens Thomsen.]

Paa min Gruppes Vegne kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Løje: Det er utvivlsomt et heldigt Tidspunkt, den højtærede Minister har valgt til Fremsættelsen af dette Lovforslag. Det havde maaske været heldigere, om det var blevet fremsat og behandlet allerede i Fjor, men det er næppe endnu for sent. Selv om vi allerede en Tid har reduceret Kvægbesætningerne, er vi dog ikke færdige med det endnu, og naar det drejer sig om atfaa Kreaturerne Antal formindsket, er det selvsagt af meget stor Betydning for den enkelte og for Samfundet, at man gaar rationelt til Værks og fjerner de Dyr, der er mindst egnede i Produktionens Tjeneste. Det gælder bl. a. de Dyr, der giver for ringe Udbytte i Form af Mælk, Smør, Kød o. s. v. i Forhold til den Pleje, man giver dem, men det gælder først og fremmest de Dyr, der ikke i enhver Henseende er sunde, og som af den Grund frembyder en Fare baa- de for andre Dyr og for Menneskers Sundhed.

Under de Forhandlinger, der i de sidste Maaneder er ført mellem Ministeren og Veterinærdirektoratet og Landbrugets Organisationer, er der fremsat forskellige Synspunkter; bl. a. har man ogsaa været inde paa, om det nu ogsaa kunde betale sig at foretage denne drastiske Foranstaltning, og om det vilde være forsvarligt at paalægge de enkelte Landmænd en saadan Byrde, om det ikke vilde gaa i høj Grad ud over deres Økonomi. Dertil vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, der er ret mange Landmænd, der hidtil er blevet fattige, fordi de har gjort en Indsats for at komme i Besiddelse af en sund Kreaturbesætning. Derimod findes der sikkert mange Eksempler paa det modsatte. Endvidere er der Grund til at bemærke, at det betydelige Arbejde, der allerede over hele Landet er gjort paa dette Omraade — forskelligt i de forskellige Egne, men dog udført over det hele Land —, er udført navnlig i de sidste 10—12 Aar, altsaa i en Periode, hvor de økonomiske Forhold i Landbruget har været vanskelige. Det kunde synes ejendommeligt, at Landbruget netop i denne Periode har haft Mod til at sætte saa stærkt ind paa Tuberkulosebekæmpelsen blandt Husdyrene, men ved en nærmere Betragtning er det meget forstaaeligt. Naar Konjunkturerne svigter, skærpes Blikket for, hvor der for Alvor maa sættes ind.

Naar jeg mener, at Tidspunktet for en mere haandfast Indgriben fra Lovgivnings-

magtens Side nu er inde, er det bl. a., fordi jeg finder, at de, der gennem de nævnte vanskelige Aar har gjort sig selv og Samfundet den uvurderlige Tjeneste at udrydde Tuberkulosen i deres Husdyrhold, har Krav paa en effektiv Beskyttelse imod Smittefare fra de Steder, hvor der endnu ingenting er gjort. Dertil kommer, at de økonomiske Forhold i det sidste Par Aar — det kan ikke og det bør ikke skjules — har været saaledes, at en hel Del Landmænd nu vil have lettere ved om nødvendigt at bringe et Offer for at naa et Resultat. Men hvad der i særlig Grad bevirker, at Tidspunktet for Lovforslagets Fremsættelse er heldigt valgt, er, at der i det sidste Aars Tid er blevet solgt og fremdeles sælges mange gode Dyr fra sunde Besætninger til Slagtning, og disse vil i mange Tilfælde kunne købes — eller burde kunne købes — til rimelige Priser, saa at de kan erstatte de reagerende Dyr. Denne Overflytning af sunde Dyr bør maaske organiseres paa en bedre Maade, end Tilfældet er i Øjeblikket; men i øvrigt kan vore mange Konsulenter i Husdyrbrug drages ind i dette Arbejde og medvirke til, at Overflytningen sker, uden at der bliver lagt alt for store Mellemlæggelsesudgifter paa Prisen for de paagældende Dyr.

Der er talt en Del om de Byrder, der gennem Lovforslaget vil paalægges de Besættelsesejere, der har reagerende Dyr, eller med andre Ord dem, der hidtil har forholdt sig passive over for hele dette Arbejde. Men det er efter min Mening nødvendigt, at der nu gribes ind for at beskytte alle dem, der er gaaet foran i dette betydningsfulde Arbejde. Det kan ikke anses for rimeligt, at de, der efter Aars Arbejde har gjort sig selv og Samfundet den Tjeneste at erstatte tuberkuløse Dyr med sunde Dyr og har bragt betydelige Ofre derfor, fremdeles skal nøjes med samme Priser for deres Produkter, Kød, Mælk og Smør, som de andre, og dertil stadig være værgeløse over for dem, der ikke føler Ansvar og ved Letsindighed og Ligegyldighed overfører Smitte, saa aarelangt Arbejde derved kan lægges øde.

Jeg finder ingen Anledning til at gaa meget i Enkeltheder. Det forekommer mig, at Landbrugsministeren ved Tilrettelæggelsen af hele denne Sag er gaaet den eneste Vej, der er at gaa. Ministeren har sammen med Veterinærerne udarbejdet et Forslag, der er forelagt de landøkonomiske Foreninger, som først har haft Lejlighed til at drøfte hele Sagen med Autoriteterne og derefter har fremsendt skriftlige Tilkendegivelser og peget paa ønskede Ændringer og Lempelser.